

Frankryk.

PARYS, 26 October.

De minister van oorlog heeft last gegeven, de nationale garde der noordelijke en oostelijke departementen, zoodra mogelijk van wapenen te voorzien.

— De heeren *Riveau*, *Pignon*, *Preau* en anderen, alle vaders van oowillige conscrits, hebben den officier *Duval* en den generaal en chef *Drouot-d'Erlon* voor de regtbank van Fontenaj, departement Vendee, doen dagvaarden tot vergoeding van schade en intressen, door de bij hen gezonden garnisaircs veroorzaakt als mede tot teruggave der gesaisisseerde goederen tot betaling der garnisairgelden. De procureur des konings, de heer *Druet*, heeft, doch vruchteloos, al het mogelijke gedaan opdat de regtbank zich incompetent zoude verklaren. Deze regtbank heeft op den 13 oktober een gemotiveerd vonnis geveld, waarbij de wetten en besluiten, waarop het gouvernement zich ten deze beriep als geabrogeerd en niet meer bestaande werden verklaard; heeft de saisies als onwettig vernietigd; en de twee verdedigers gecondemneerd tot teruggave van een muilezel aan den heer *Reveau* en twee ossen aan den heer *Pignon* of wel aan eerstgenoemden eene somme van 300 en aan laatstgemelden 600 franken tot vergoeding van dezelve te betalen, en daarenboven zijn den generaal *Drouot-d'Erlon* en den officier *Duval* voor schade en intressen om de klagers als mede in de kosten veroordeeld.

— De heeren *Parigot* en *Rojius* voorzitter en regter bij de regtbank van Nantes hebben uit de steden Lyon, Lunel, en Cettes sommieres en adressen van gelukwensching ontvangen voor hun manmoedig gedrag in de zaak tegen de hertogin van Beaufort, als hebbende verkozen liever hun ontslag te nemen, dan het vonnis te onderteekenen.

— In de hoofdstad van Beieren wordt de nieuwe munt voor Griekenland geslagen. Op den stempel staat de schutgeest van Griekenland afgebeeld, die de kroon van Hellas aan prins *Otto* overreikt. Het omschrift luidt: *Otto, prins van Beieren, eerste Koning van Griekenland 1832*. Op de keerzijde ziet men de beeldtenis van den Koning van Beieren met het randschrift *Lodewyk I.*

Belgie.

BRUSSEL, 28 October.

Eergisteren morgen heeft de Koning in de nabijheid van Scherpenheuvel het grootste deel der 1ste divisie en eenige andere troepen, benevens drie batterijen artillerie, in oogenschouw genomen. In namiddag werd een spiegelgevecht door de troepen gegeven, de inneming van Scherpenheuvel voorstellende. De onlangs bij het leger gekomen fransche generaal *Hurel* bestuurde den aanval; de generaal *Magnan*, insgelijks een Franschman, was met de verdediging belast. Omtrent twaalf duizend man waren bij deze wapenschouwing tegenwoordig.

— Onder de personen, die wederom alhier aangekomen zijn, merkt men op den markies *d'Hereford*, met een talrijk gevolg, alsmede den generaal *Delaborde*, aide-de-camp van Koning *Lodewyk Philips*. Uit Antwerpen meldt men, dat aldaar een intendant van het fransch noorder leger was aangekomen, terwijl er voorts, zoo te Antwerpen als te Lier, maatregelen waren bevolen, om des vereischt, eene genoegzame hoeveelheid brood dagelijks te bakken.

— [In *l'Union* vindt men een berigt uit Doornik, waarin gezegd wordt, dat de Franschen er ieder uur gewacht werden, dat de inkwartierings-biljetten reeds in gereedheid waren, doch men er des niet te min wederom van nieuw uitstel spak. In laatstgemelde stad waren reeds eenige malen enkele fransche detachementen doorgekomen, die, om van de eene gouvernementsplaats naar de andere te komen, den kortsten weg over het belgisch grondgebied hadden genomen. Te Bezioux, op de uiterste grenzen, lagen een paar grenadier-compagnien gekantonneerd.

— De gentsche courant vermeldt dat Z. H. de Paus den heer *Bousson*, kanunnik titulair van St. Bavo te Gent en lid van den bisschoppelijken raad, tot bisschop *in partibus* en medehelper van den bisschop van Gent, voor het nieuw opgerigte en nog open zijnde bisdom van Brugge benoemd heeft.

— De namensche *Eclaircur* berigt, dat men den heer *Pesca-*

tore naar het loaal der gendarmerie heeft overgebracht, waar een geschikt verblijf voor denzelfen in gereedheid gebragt is.

Van den 29.

De *Moniteur* behelst thans de benoeming van den heer *Duvivier*, tot minister van finantien *ad interim*, alsmede dat het sardinisch hof, op verzoek van den graaf *Vilain XIII* er in bewilligd heeft de belgische vlag te erkennen en de belgische hegrigten in de dagbladen niet meer onder het rubriek: koninkrijk der Nederlanden behoeven gebragt te worden.

— De *Messenger* zegt, dat hem verzekerd was, dat het plan der franschen, zoo zij in Belgie trokken, eerstens zou wezen, om al hunne magt tegen Zeeuwsch-Vlaanderen aan te wenden, ten einde, alvorens verder te gaan, voor 't minst van een der Schelde-oevers meester te zijn.

— De Antwerpsche *Phare* vermeldt, dat eergisteren uit het arsenaal te Antwerpen een aldaar nieuw vervaardigde ponton gehaald is, bestemd voor den overtocht over de Schelde bij Burght, dezelve was door 24 paarden naar het St.-Janskanaal gesleept om haar aldaar te water te laten.

— Het *Mémorial* vermeldt, dat de heer *de Stassart*, op aandrang zijner vrienden, besloten heeft zijn verzoek om ontslag als senator, weder in te trekken.

Nederlanden.

's HERTOGENBOSCH, 31 October.

Zaterdag jl. is in de tweede kamer der staten generaal, het centraal verslag gelezen, op het ontwerp van wet, tot het nader beschikbaar stellen van sommen, voor de buitengewone behoeften van 1832, volgens de wet van den 4 januarij 1832.

In de afdeelingen was algemeen de wensch te kennen gegeven, om eene opgave te bekomen van hetgeen ontvangen is op de negotiatie, voor 1832, bestemd tot het goed maken van de buitengewone behoeften, waarvoor thans de geheele beschikbaarstelling wordt aangevraagd. Uit de beantwoording der regering daarop blijkt, dat tot op den 15 oktober, werkelijk gefourneerd was: In schatkist-biljetten *f* 4,359,400; in obligatiën, rentende 5 pCt. *f* 690,400; in obligatiën, rentende 6 per cent *f* 21,454,800; in gereed geld, gevalideerde renten op de gefourneerde effecten *f* 271,723,37; en aan de kontanten *f* 41,231,986,27; te zamen *f* 68,008,309,64; kunnende, bij geheele aanzuivering van alle de fournissemten, berekend worden, dat de opbrengst der negotiatie *in gereed geld*, ongeveer bereiken zal, de vroeger geraamde som van *f* 42,000,000. De regering erkent, dat het waar is, dat die som niet ten volle zal uitmaken het credit, waarvan het laatste gedeelte thans wordt aangevraagd, en hetgeen dan klimmen zal tot *f* 45,242,262,99; doch omtrent de vraag; op welke wijze het ontbrekende zal kunnen worden aangevuld, wordt geantwoord, dat het niet noodzakelijk voorkomt voor het tegenwoordige, daaromtrent maatregelen voor te dragen, onder andere redenen, omdat de gevraagde beschikbaarstelling, wat betreft de betaling der renten van de nationale schuld, met het einde dezes jaars, grootendeels een voorschot uitmaakt, hetgeen voor rekening van Belgie gedaan wordt, over welke gedeeltelijke teruggave, zoo wegens dit, als wegens vroegere half jaren, de onderhandelingen nog steeds loopende zijn, en op welke teruggave het uitzigt geenszins moet worden opgegeven; zullende bij het plaats hebben daarvan, het tijdelijke uitschot van een deel der rentebetaling zich in zoo verre kunnen gedekt vinden.

Vier afdeelingen hebben deze antwoorden voor kennisgeving aangenomen; doch de tegenwoordig zijnde leden van eene afdeeling vonden een groot bezwaar in het toestaan van eene som, verre te boven gaande die, welke volgens opgave van het gouvernement, ontvangen zal worden, zonder dat het gouvernement van de verdere middelen heeft gebruik gemaakt, welke de wet verschafte. Deze wet zal dingsdag aanstaande in discussie worden gebragt.

Er is in deze zitting voorts ingekomen eene koninklijke boodschap, ten geleide van 6 nieuwe ontwerpen van wetten, houdende wijziging in het tweede boek van het burgerlijk wetboek, en wel van tit. 11 tot 17 van dat boek. — Deze stukken zullen worden gedrukt, rondgedeeld en verzonden aan de afdeelingen. De zitting is daarna tot dingsdag gescheiden.

— Uit Oirschot wordt gemeld, dat de kollekte bij de 3de d;

visie van het leger, even als bij de reserve, onlangs gedaan, ten behoeve van de door brand te Chaam en Chaamdijk ongelukkig geworden ingezetenen, de niet minder aanzienlijke som heeft opgebracht van zes honderd vijf gulden en acht en zestig cents, welke som ter verdere beschikking, aan den heer gouverneur dezer provincie is ter hand gesteld geworden. Dezelfde kollekte heeft ook bij de 1ste divisie van het leger plaats gehad en heeft bij deze opgebracht de aanzienlijke som van vier honderd een en tachtig gulden zes-en-tachtig cents, over welke op dezelfde wijze is beschikt.

— Naar men verneemt is de buitenplaats Arendsburg, nabij Voorburg, op welke, onder toezigt van den hoogleeraar *Reuvens*, eenige opdelvingen en nasporingen naar het *Forum Hadrianum* zijn gedaan, in koop afgestaan aan jonkheer *Caan*; in de condities zou, naar men zegt, zijn bepaald geworden, dat het onderzoek van den heer *Reuvens* zal worden voortgezet op het aan Arendsburg aanpalend landgoed Hoekenburg, aan jhr. *Caan* toebehoorende, waar men vermoedt nog meerdere overblijfselen van opgedacht *Forum* te zullen ontdekken.

— Het heeft in der tijd de aandacht van de nederlandsche zeelieden, ter reede van Havanna liggende, getroffen, dat aldaar, bij gelegenheid van de toelating der belgische vlag, door den kapitein *A. M. Hughes*, voerende de schooner *Alida*, van Rotterdam, met verzaking van zijne nederlandsche kleuren, eenē antwerpsche kollegie-vlag in den top geheschen is. — Thans verneemt men, dat op de klagten, welke deswegens bij den nederlandschen consul aldaar ingeleverd, en naar het vaderland overgemaakt zijn, van regeringswege aan den reeder van gemeld schip is te kennen gegeven, dat de hem bij speciale vergunning verleende zeebrieven zullen worden ingetrokken, bijaldien hij zich nog langer van gemelden kapitein op den bodem de *Alida* blijft bedienen; terwijl er tevens de vereischte maatregelen zijn genomen om aan al de schepen, waarop gemelde *A. M. Hughes* in het vervolg als gezagvoerder mogt worden aangesteld, de benodigde scheepspapieren te onthouden.

— Tusschen zaterdag en zondag nacht is te 's Hage een koerier aangekomen met depêches voor de oostenrijksche ambassade, waarbij de vrijheer *von Binder*, minister plenipotentiaris bij het nederlandsche gouvernement, wordt terug geroepen. Men verzekert, dat Z. Exc. reeds morgen vertrekken zal. Dit opontbod schijnt geheel personeel te zijn en in geene de minste verhouding te staan tot de tegenwoordige staatkundige aangelegenheden, daar de legatie zelve hier verblijft.

Den 19 is er een koerier uit Parijs aangekomen met depêches voor de fransche legatie.

CHOLERA BERIGTEN.

Den 31 oktober des morgens om 12 uren bleven alhier in behandeling 44 personen. Te weten: 3 mannen, 7 vrouwen en 4 meisjes; zijnde sedert ons laatste nummer slechts één bijgekomen.

In bijzondere behandeling, tot heden middag, 5 personen.

PROTOCOL N°. 70.

van de conferentie op het foreign-office, gehouden den 1 oktober 1832.

Tegenwoordig, enz.

De gevolmagtigden der vijf hoven op het foreign-office vereenigd zijnde, zegt de gevolmagtigde van Frankrijk:

Dat hij in eene vorige vereeniging, overeenkomstig de bevelen van zijn hof en ten gevolge der nutteloos gedane pogingen, om eene onderhandeling tusschen Holland en Belgie daar te stellen, gevraagd had, dat de conferentie, plegtig verbonden om aan Belgie de uitvoering van het daarmede gesloten tractaat te verzekeren, de noodzakelijkheid van het gebruik van dwangmaatregelen erkende, die alleen waren geschikt om op den tegenstand van het hollandsch kabinet te zegevieren.

Dat deze vraag, door de gevolmagtigde van Z. Britt. M. ondersteund, van de zijde der gevolmagtigden van de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland, zonder evenwel derzelve beweeggrond af te keuren, den wensch had doen uiten van eenig middel te vinden om tot die oplossing, buiten het onmiddellijk gebruik van dwangmaatregelen te geraken.

Dat, op het voorstel van den engelschen gevolmagtigden, van allereerst over te gaan tot de maatregelen, in de nota van den 11 juni aangewezen, de fransche gevolmagtigde dit voorstel aangenomen had, onder het regtsvoorbehoud van krachtiger maatregelen aan te wenden, in het geval dat de voorgestelde geen doel troffen; en dat hij, ten gevolge van vroegere discussien, met goedkeuring van den engelschen minister, het hier navolgend ontwerp van besluit, hetwelk zij te zamen gesteld hadden, aan de conferentie ter aanneming voorlegde:

« De gevolmagtigden der vijf Hoven in overweging genomen hebbende:

» 1°. Het verslag door den engelschen gevolmagtigden bij hen uitgebragt van de officieuse mededeeling door dezelve aan den haren *van Zuylen* gedaan en het volstrekke stilzwijgen door het Nederlandsche gouvernement opzigtelijk deze mededeeling bewaard.

» 2°. De nota van den 20 september gedagteekend, bij welke

de hollandsche gevolmagtigde, zonder op de officieuse door hem ontvangen en overgezonden mededeeling te antwoorden, uit naam van zijn hof, al de oude beschuldigingen op nieuw wederom inbrengt en de teekening van een scheidings-traktaat tusschen Belgie en Holland vordert, op den voet der nota's van het kabinet der Nederlanden van den 30 juni en 25 juli.

» 3°. Het memorandum van den 24 september, de gesteldheid der conferentie blootleggende; ten gevolge der volharding van het 'sgravenhaagsch kabinet.

» 4°. De reeks van vragen aan den nederlandschen gevolmagtigde gerigt, in de conferentie van 25 september, met de den volgenden dag gezonden antwoorden; voorts den korten inhoud der verklaringen mondeling daarbij gevoegd en de aanmerkingen, waartoe deze antwoorden aanleiding hebben gegeven.

» Na een nauwkeurig en zorgvuldig onderzoek dezer stukken, zijn de gevolmagtigden der vijf hoven overtuigd, dat zoo eenerzijds de weigering van het 's Gravenhaagsch kabinet, om tot het 67ste protocol van den 17 juli toe te treden, alreede elke verdere officiële akte van de zijde der conferentie, voor de onderhandeling van een eind-traktaat tusschen Holland en Belgie had geschorst, anderdeels het stilzwijgen door het Nederlandsch kabinet bewaard, opzigtelijk de officieuse mededeeling van den engelschen gevolmagtigden; de herhaalde aanbieding van een traktaat-ontwerp, dat door de conferentie als onaannemelijk werd beschouwd, en de jongste antwoorden van den hollandschen gevolmagtigden op de vragen, welke de conferentie van haren pligt gerekend had hem te doen, niet minder geschikt waren, tot het opgeven van alle hoop, dat het gouvernement der Nederlanden door alle gewone onderhandelings-middelen tot eene schikking van de belgische zaak kon worden gebragt, zelfs na de gegeven bewijzen, dat de laatstgemelde staat niet weigerde omtrent wijzigingen te onderhandelen, over welke onderwerpen Holland zich beklaagde, gelijk ook omtrent zekere voorbehoudingen en verklaringen der hoven van Rusland, Pruisen en Oostenrijk.

» Dienvolgens van nu af ten volle overtuigd, dat hun pligt vereischt aan Belgie de uitvoering van het daarmede gesloten tractaat te verschaffen, hebben de gevolmagtigden der vijf hoven besloten, aan de bedreigingen gevolg te geven, waarmede hunne nota van den 11 juni eindigt, zijnde in deze bewoordingen vervat:

« De conferentie kan het niet genoeg herhalen, dat deze inschikkelijkheden de eenige zijn, die zij aan Z. M. den Koning der Nederlanden kan aanbieden, en zij kan niet ontveinzen, dat zoo hij binnen een zeer kort tijdsverloop van dezelve geen gebruik maakt, zij niet zou kunnen afzijn van een eind te stellen aan nieuwe vertragingen, die zoovele andere zouden opvolgen; dat er voor Holland ernstige gevolgen uit kunnen spruiten, waarvan eene der gewichtigste zou wezen, de *billyke weigering*, die Belgie zou doen van de betaling, van den 1ste januarij af gerekend, van den achterstand van deszelfs aandeel in de schuld van het vereenigd koninkrijk der Nederlanden, daar hetzelfde zich zou genoodzaakt zien het montant daarvan tot de wettige verdediging van zijn grondgebied te gebruiken.»

« Daar de weigering van tot de voorstellen van 11 juni, den 11 juli hernieuwd, en die verklaard zijn de laatste te zullen wezen, welke uit den boezem der conferentie zal voorkomen, alsmede de dreigende houding van Holland tegen Belgie, dezen laatstgenoemden staat haarblijkelijk hebben genoodzaakt tot verdediging van zijn grondgebied uitgaven te doen, voor welke het op eene schadeloosstelling regt heeft, en voorts de conferentie eenen dergelijken maatregel niet zou ondersteunen, had zij zelve daartoe geen aanleiding gegeven bij het volgend besluit: « Dat Belgie geautoriseerd zou zijn, om, van den 1 januarij af, tot aan de sluiting van een eind-traktaat met Holland, de betaling van zijn aandeel in de schuld van het voormalig koninkrijk der Nederlanden te weigeren.»

« Daar, bovendien, de grondslag van het tractaat van 15 november de grondgebied-regeling betreft, kan de conferentie niet achterwege blijven van op de middelen te zijn bedacht, om Belgie in het bezit van de Antwerpsche citadel en de nabij gelegen punten te stellen. Het eerste middel, dat zich voordoet, zonder (en zulks onder uitdrukkelijk voorbehoud) de meer ernstige maatregelen in de nota van 11 juni aangewezen, te verzwakken, zou voor Belgie wezen, zich schadeloos te stellen voor de uitgaven, welke de bezetting der citadel van Antwerpen door Holland, dagelijks onvermijdelijk maakt, terzelfder tijd tevens de hoofdoorzaak uitmakende van de gisting, die, in Belgie en in de naburige landen verspreid, Europa in eene onzekere gesteldheid doet blijven en van de voordeelen berooft, welke het van eene algemeene ontwapening geregtigd is te hopen.

« Ten gevolge dezer overwegingen verklaren de gevolmagtigden van de vijf hoven, dat, wanneer op den 15 dezer maand de citadel van Antwerpen, de nabij gelegen punten en andere plaatsen tot het belgisch grondgebied behoorende, zoo als hetzelfde bij het tractaat van 15 november is bepaald, door de hollandsche troepen niet ontruimd zijn, zij aan Belgie het regt zullen toekennen, voor elke week, zoolang de ontruiming zal uitgesteld blijven, een millioen gulden af te trekken van den achterstand der schuld, door hetzelfde van den 1 januarij af

verschuldigd, en eindelijk zelfs van het kapitaal der schuld; in de hoop evenwel, dat de hierboven vermelde ontruiming zoo dra mogelijk geschieden zal, terwijl België van zijnen kant Venlo en de overige door hetzelfde bezette plaatsen zal ontruimen, die in het, aan hetzelfde toegewezen, grondgebied niet zijn begrepen.»

De gevolmagtigde van Zijne Groot-Brittannische Majesteit verklaart, dat hij aan het voorstel van den gevolmagtigden van Frankrijk zijne volkomen goedkeuring hecht, dat hij hetzelfde in de laatste zitting der conferentie heeft ontwikkeld.

In antwoord op het ontwerp van besluit door de gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittanje voorgesteld, verklaren de gevolmagtigden van Oostenrijk, Pruisen en Rusland:

1°. Dat zij de laatste handelingen van het nederlandsch gouvernement ten hoogste afkeuren, en wel omdat dezelve naar vroegere voorstellen verwijzen, die door de conferentie onaanvaardbaar zijn verklaard; omdat daarbij de nadere inlichtingen, die bij confidentiele mededeelingen onmisbaar waren geoordeeld en ten aanzien van welke men met den nederlandschen Gevolmagtigden reeds scheen te zijn overeengekomen, worden geweigerd; om dat daarbij op voorwaarden wordt aangedrongen, die klaarblijkelijk bedriegelijk zijn, omdat eindelijk de antwoorden, door den nederlandschen Gevolmagtigden, om de hem voorgestelde vragen gegeven, bewijzen, dat hij, hetzij van geene, hetzij van geene genoegzame instructien voorzien is, om de zwaarigheden, die de eindelijke schikking in den weg staan, te kunnen oplossen.

2°. In overweging nemende, dat, wanneer men van het beginsel uitgaat, dat de gevolmagtigden van Pruisen, Oostenrijk en Rusland genegen zouden zijn, om zich met de gevolmagtigden van Frankrijk en Engeland, ten aanzien van het voorstel te vereenigen, volgens welk België van de voldoening der achterstallige renten, sedert den 1 januarij 1832 zoude ontslagen zijn, en het gevolg dezer bepaling op den 15 dezer maand oktober zoude vastgesteld worden, opdat het nederlandsche gouvernement alsnog de gelegenheid zoude hebben, om de gevolgen zijner weigering te berekenen, en eenen anderen weg in te slaan, die meer geschikt is om de vredelievende inzichten, waarmede de conferentie is vergaderd, te verwezenlijken.

3°. Overwegende dat de gevolmagtigden van Pruisen, Oostenrijk en Rusland voor het oogenblik niet gelast zijn, hetzij om van het nederlandsch gouvernement de gedeeltelijke ten uitvoer legging te vergen van een traktaat, tot hetwelk dit gouvernement nog niet is togetreden, hetzij om tot eene wekelijksche korting, zoo als die door de gevolmagtigden van Frankrijk en Engeland ten laste van Holland is voorgesteld, hunne toestemming te geven.

4°. Overwegende dat in geval de fransche en engelsche gouvernementen eenige dwangmiddelen mogten gebruiken, de gevolmagtigden van Oostenrijk, Pruisen en Rusland daaraan geen deel kunnen nemen, om redenen waarvan zij zich ieder in het bijzonder de uitlegging voorbehouden.

5°. Overwegende, dat naar hun inzien het middel om het oogmerk, dat de conferentie zich immer heeft voorgesteld, te bereiken, en het hof van 's Gravenhage op nieuw in te lichten, omtrent deszelfs waren toestand, de gevaren die hetzelfde bedreigen en het onwrikbaar verlangen van Oostenrijk, Pruisen en Rusland, om zoodra mogelijk tot eene beslissing te komen, die aan de bedoelingen van Frankrijk en Engeland en aan de belangen van België beantwoordt, daarin bestaat:

Dat men den tegenwoordigen toestand van zaken aan de hoven van Weenen, Berlijn en St. Petersburg blootlegge en deze nitnoodige, vooreerst om voor de laatste maal hunnen invloed bij den Koning der Nederlanden te gebruiken, om zijne onmiddellijke toestemming tot eene billijke schikking te verkrijgen, en voorts: om wanneer deze pogingen zonder gevolg mogten blijven, alsdan toe te treden tot de finantieele maatregelen door de gevolmagtigden van Frankrijk en Engeland voorgeslagen, en die van des te meer gewigts zouden zijn, indien de overeenstemming der vijf mogendheden aan het kabinet van 's Gravenhage geen reden van twijfel overliet.

Overwegende echter, dat de afstand tusschen Weenen, St. Petersburg en Londen in dit hachelijk oogenblik een te langdurig uitstel konde veroorzaken, verklaren de gemagtigden van Oostenrijk, Pruisen en Rusland, dat het hun voldoende voorkomt, alleen het hof van Berlijn te raadplegen, en hetzelfde uit te noodigen, om vooreerst aan het kabinet van 's Gravenhage de noodzakelijkheid te doen gevoelen, waarin hetzelfde zich bevindt, om hetzij binnen eenen bepaalden tijd het ontwerp van een eind-traktaat tusschen Holland en België voor te stellen, hetwelk volkomen en op eene voldoende wijze al de vragen, die onlangs door de conferentie aan den nederlandschen gevolmagtigden zijn gericht, zou beantwoorden, hetzij om tot de 24 artikelen van het verdrag van 15 oktober toe te treden; en voorts te verklaren, dat de verwerping van beide deze voorstellen, Oostenrijk, Pruisen en Rusland tot de verpligting zou brengen om België van de betaling der achterstallige renten van den 1 januarij 1832 te ontslaan, en daarenboven wekelijks een millioen gulden van de schuld, die België aan Holland zoude hebben te doen korten, indien binnen zekeren bepaalden tijd de inhouding

der achterstallige renten het gewenscht gevolg niet mogt hebben opgeleverd, en zulks behoudens de bijzondere maatregelen, die door Frankrijk en Engeland noodzakelijk zouden worden geoordeeld, indien ook de wekelijksche korting geene uitwerking had.

De Gevolmagtigden van Oostenrijk en Rusland verklaren, dat zij uit hoofde der dringende noodzakelijkheid, zich naar het besluit van het hof van Berlijn zullen gedragen.

De Gevolmagtigden der drie Mogendheden voegen voorts hierbij dat deze besluiten binnen tien of twaalf dagen te Londen openbaar kunnen worden gemaakt, en dat dezelve naar hun inzien twee zeer belangrijke voordeelen aanbieden: als zijnde het eenig middel om de onderhandelingen op eene vredelievende wijze, en in overeenstemming met de belangen van alle partijen ten einde te brengen; en voorts omdat, indien ook dit niet gelukken mogt het kabinet van 's Gravenhage, door het eenstemmig besluit der vijf hoven, ten aanzien van de finantieele maatregelen, voorzeker niet zoude aarzelen om in het belang van Holland en in dat van Europa, zich te beslissen. De kwestie, welke de conferentie bezig houdt, zoude alzoo zonder stoornis van den openbaren vrede, en zonder gevaar voor eenen algemeenen oorlog zijn opgelost. Om het antwoord van het hof van Berlijn des te eerder te ontvangen en om het gewigt dezer mededeeling te doen gevoelen, kondigt de gevolmagtigde van Pruisen aan, dat hij de eerste secretaris van het pruisisch gezantschap daarmede belast, en deze nog heden met het stoomschip naar Hamburg zal vertrekken.

De gevolmagtigden van Engeland geeft zijn leedwezen te kennen dat hij de voorstellen der gevolmagtigden van Oostenrijk, Pruisen, en Rusland, in dit protocol vervat, weigerend wil beantwoorden, hoezeer hij overigens overtuigd is van het voordeel, hetwelk in een eenstemmig besluit der leden van de conferentie zoude gelegen zijn. Het is uithoofde van die overtuiging, dat hij bij eene vorige gelegenheid aan finantieele dwangmaatregelen, boven meer ernstige middelen, de voorkeur heeft gegeven, in de hoop dat die maatregelen door de conferentie zouden worden goedgekeurd. Maar in den tegenwoordigen staat van zaken is hij tevens overtuigd, dat het behoud des vredes beslissende, ernstige en spoedige maatregelen van de zijde der groote mogendheden, die het traktaat van 15 November ten aanzien van deszelfs uitvoering gewaarborgd, ondertekend hebben, vereischt; het doet hem leed, dat hij in de voorstellen der drie mogendheden niets ontwaart, hetwelk geschikt zoude zijn, om in de behoefte van het oogenblik te voorzien.

De voorstellen om nadere onderhandelingen aan te knoopen, gedaan zijnde, nadat men reeds de zekerheid verkregen heeft, dat die onderhandelingen vruchteloos zouden zijn en dat de pogingen der drie mogendheden, om het besluit van den Koning der Nederlanden te doen veranderen, zonder gevolg zullen blijven, kan hij, gevolmagtigde van Engeland, tot geen besluit toetreden, hetwelk een langer uitstel zoude veroorzaken. Voor Engeland alzoo voorbehoudende om zoodanigen weg te volgen, als geschikt zoude zijn om de verbindtenissen door hetzelfde aangegaan, gestand te doen, geeft hij slechts zijn leedwezen te kennen, dat de gevolmagtigden der drie mogendheden zich niet bereid verklaren, om eenstemmig door krachtdadige maatregelen een traktaat ten uitvoer te leggen, hetwelk door allen is geratificeerd, en waarvan de schorsing van dag tot dag Europa meer in gevaar brengt.

De gevolmagtigde van Frankrijk hecht zijne goedkeuring aan hetgeene door den gevolmagtigden van Engeland gezegd is; de voorstellen der drie mogendheden worden ook door hem van de hand gewezen, en hij volhardt uitdrukkelijk bij degenen, die reeds aan de conferentie zijn voorgelegd, voor Frankrijk niet minder de bevoegdheid voorbehoudende om het traktaat met België, overeenkomstig de regten door dit laatste verkregen, en naar het belang van Frankrijk, ten uitvoer te doen leggen.

(Volgen de onderteekeningen.)

Bovenstaande protocol is reeds door de nederlandsche regering, bij nota van den heer van *Zuylen van Nyevelt*, van den 18 dezer, beantwoord geworden. Zie ons vorig nummer.

Mgr. de bisschop van Luik heeft den navolgenden rondgaanden brief aan de geestelijkheid van zijn bisdom toegezonden.

Luik, 22 oktober 1832.

Mynheer de Pastoor!

De bijzondere instructien door de andere bisschoppen daar gesteld voor de plaatsen, alwaar de *cholera morbus* zich geopenbaard heeft, zijn insgelijks voor ons bisdom, met eenige kleine wijzigingen, aangenomen.

Het is daarom, mijnheer de pastoor, dat, indien de ziekte zich in uwe parochie openbaart, gij zoudt weten, dat aan u de volgende magt is verleend.

1°. Het gebruiken van vleesch is geoorloofd alle dagen, in de steden alsmede in de landelijke parochien, waar de *cholera morbus* hare verwoestingen aanrigt.

2°. De bediening der HH. Sacramenten aan de zieken kan stil geschieden; de gebeden vóór en na het heilig *Vaticum* en het laatste Olijfel, kunnen in de kerk gedaan worden en zelfs eens daags voor allen, indien het getal zieken al te aanmerkelijk werd.

3°. De lichamen der overledenen zullen dadelijk naar het

kerkhof gebragt worden, alwaar, of ten minsten op eene opene plaats, de gebruikelijke gebeden zullen gedaan worden.

4°. Aan al de priesters, die door de ziekte aangetaste personen behandelen, is de magt gegeven om de generale absolutie te verleenen.

Eindelijk, wanneer deze groote geessel uwe parochie indringt en de hand Gods uwe kudde treft, draag zorg dat gij u den oppersten herder, die zijn leven voor zijne schapen gegeven heeft, waardig maakt.

Ik ben, enz.

CORNELIS.
Bisschop van Luik.

Ouderhout, den 27 oktober.

Bij besluit van Z. M. is de heer *Joh. Jos. van den Ouweland*, tot vrederegter van dit kanton benoemd; eene keus welke het algemeen genoeg wegdraagt, met zeer geringe uitzonderingen heeft zich een ieder in dit kanton over die benoeming verheugd en ofschoon men zich met dezelve sedert lang had geveid, baarde de vertraging ten deze eenige beduchtheid.

De heer *van den Ouweland* die als kapitein der schutterij is uitgetrokken, was sedert vele jaren oudste plaatsvervanger bij het vrederegter, en in het jaar 1813 was hij bijna door algemeene stemmen tot vrederegter voorgedragen, welke voordragt door de veranderde orde van zaken zonder gevolg is gebleven.

Deze stad zal zich gelukkig achten, indien wijlen de heer *Hallungius* op zoo eene waardige wijze ook als burgemeester en schoolopziener zal worden vervangen.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGING.

De Ondergeteekende zal eerstdaags aan de Heeren Boekhandelaren in dit rijk afzenden, de volgende Prospectus, benevens de lijst ter

Inteekening

op een voor de gezamenlijke Hooge Geestelijkheid, zoowel als voor iederen Katholijken, aHergewigtigst uit te geven Werk, onder den titel:

DE ZEGEPRAAL

VAN DEN

HEILIGEN STOEL EN DER KERK,

OVER DE AANVALLEN DER MET HUNNE EIGENE WAPENEN BESTREDENE EN GESLAGENE NIEUWIGHEIDS INVOERDERS.

Door Pater **MAURO CAPPELLARI**.

(Tegenwoordig regerende Paus **GREGORIUS XVI**.)

Sierlyk gedrukt, in groot 8°, met het zeer gelykend afbeeldsel van Z. H. benevens nog twee; tot den inhoud betrekkelijke, bybelsche platen.

Het eerwaardige tegenwoordige Opperhoofd der katholieke Kerk, onderscheidde zich van zijne vroegste jeugd af, door den vurigsten ijver voor den Godsdienst. Om denzelven uitsluitend zijn leven en zijne krachten toe te wijden, trad hij in eene geestelijke Orde, en hier begon de verhevene Schrijver, in zijne stille cel, als een echte kampvechter van CHRISTUS, aan deze verdedigingsarbeiden, tegen die vele hoogstbedroevende aanvallen, welke door de talrijke vijanden van den Heiligen Stoel en der Kerk, vooral op het einde der 18de eeuw, op beide gedaan zijn. Het Werk, dat met eenen buitengemeen vlijt en geleerdheid zamengesteld is, levert het sprekendst bewijs op, hoezeer hem de gedachte moet beziel hebben, voor zulk een heilig doel te strijden. Niets is door den doorluchtigen Schrijver voorbijgezien; geene gronden of bewijzen, zelfs de minder belangrijke, zijn vergeten, om het bolwerk, hetwelk hij, door dit geschrift, tegen de vijanden van den Heiligen Stoel en der Kerk, oprigtte, te versterken en onoverwinnelijk te maken.

Ongelukkig werd dit onschatbare werk, in de kriegsstormen, die gedurende de laatste jaren der vorige eeuw en de eerste vijftien jaren der tegenwoordige hebben gehuldert, en voor het godsdienstig beginsel zoo hoogstnadeelig waren, bijna vergeten; het kon altoos niet zoo algemeen bekend en verbreid worden als het verdiende, en deszelfs heilig doel, voor alle katholieke wenschenswaardig maakte. Desniettemin zijn de beide eerste drukken, tot het laatste exemplaar toe uitverkocht geworden.

Door des Schrijvers verheffing tot de Pauselijke Waardigheid, is de aandacht wederom op dit voortreffelijke Werk gevestigd geworden, en ten einde hetzelfde dus ook voor de Nederlandsche Katholijken verkrijgbaar te maken, vindt zich de ondergeteekende aangespoord om daarvan eene nederduitsche vertaling te bezorgen, waarbij de hoogduitsche, met goedkeuring van Z. H., naar de twee eerste oorspronkelijke uitgaven vervaardigde en met de ondertusschen in dit jaar te Venetie verschenen nieuwe uitgave vergeleken en vermeerderde overzetting ten grondslag

is genomen, en die hij voornemens is in eenen den verheven Schrijver waardigen sierlijken vorm in het licht te geven.

De Ondergeteekende gelooft den Nederlandsched Katholijken geen dierbaarder geschenk dan deze vertaling te kunnen maken, en vertrouwt daarom ook op eene aanzienlijke deelneming zoo wel van de hooge Geestelijkheid, als van het overige godsdienstige publiek; terwijl hij in die verwachting voor hen die van deze deelneming vóór de verschijning van het Werk, doen blijken, de prijs, in vergelijking van de uitgebreidheid des Werks, hetwelk 28 à 30 vellen zal bedragen, en van de allezins nette uitvoering, zeer laag heeft bepaald.

Tot dat einde blijft de Inteekening opengesteld bij den Ondergeteekenden en verder bij de Boekhandelaren, tot den laatsten December aanstaande, tegen den matigen prijs van 12 1/2 cent per blad (16 pag.) zullende dezelve, na dien tijd, niet minder aan tegen 16 cents te bekomen zijn.

's Gravenhage.

A. P. VAN LANGENHUYSEN.

BEKENDMAKINGEN.

JOHANNES DE BERGH, openbaar Notaris, residerende te 's Hertogenbosch, hoofdplaats der provincie Noord-Brabant, zal als daartoe benoemd

bij verschillende vonnissen der Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te 's Hertogenbosch, allen op de expeditien behoorlijk geregistreerd in tegenwoordigheid van de voogden en toezienende voogden der in deze geïnteresseerde minderjarigen, en ten overstaan van den Heere Vrederegter van het kanton 's Hertogenbosch, geassisteerd met deszelfs Griffier in het openbaar en voor alle man verkopen:

1ste Koop. Een HUIS, ERVE en OPENPLAATS, gekw. B. 164 en V. B. 98, bestaande in een ruim VOORHUIS, vier BENEDEEN- en BOVENKAMERS, ZOLDER, Kelder, PRIVAAT en verder aanhooren, te 's Hertogenbosch op het Ortheneind.

2de Koop. Een HUIS en ERVE of OPENPLAATS, gekw. B. 251 en V. B. 140, bestaande in BENEDEENWONING, BOVENKAMER, Kelder, POMP, alsmede een Uitgang ter zijde en verder aanhooren te 's Hertogenbosch, op de Smalle Haven, achterwaarts strekkende tot de vorige koop, en aldaar scheidende op de helft der openplaats.

De voorschreven twee Koopen zullen ook in eene Massa worden geveild.

3de Koop. Een wel ter uering staande HUIS en ERVE, genaamd den Driehoek, gekw. E. 331 en V. E. 188, bestaande in VOORHUIS met HANDEKAMER, BINNENKEUKEN, BOVENVOORKAMER, groote ZOLDER, Kelder, PRIVAAT en verder aanhooren te 's Hertogenbosch, in de Fonteinstraat, op den hoek van de Ridderstraat.

4de Koop. Een HUIS en ERVE, gekw. E. 479 en V. E. 245, bestaande in een VOORHUIS met KANTOORTJE, BINNENVERTREK, bestimmerd met KASTEN, en SLAAPPLAATS, Kelderkamer, twee BOVENKAMERS, voorts ZOLDER, Kelder, KEUKEN, POMP, PRIVAAT, OPENPLAATS en verder aanhooren te 's Hertogenbosch, in de Waterstraat.

Alles bij gedrukte Biljetten byzonder omschreven.

Deze Verkoop zal geschieden te 's Hertogenbosch, in het Stads-Koffijhuis, staande aan de Pensmarkt, bewoond bij JAN VAN DUBBEN, op Dingsdag den 13 November 1832, des avonds ten 6 uren provisioneel, zullende veertien dagen daartoe en dus op Dingsdag den 27 derzelfde maand, op plaatse en ure voorschreven, de finale verkoop bij kaarsuithbranding plaats hebben.

Intusschen nadere informatien te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris **DE BERGH**, te 's Hertogenbosch.

3. De Heer **M. MIGIELS**, Winkelier te Boekel, zal den 10 November ten huize van den Heer Burgemeester, des morgens ten 9 ure, publiek Aanbesteden

Een NIEUW HUIS; te bouwen volgens Teekening en Bestek, gelijk bij den Aanbesteder van nu af te zien is.

4. Bij **J. ERAS**, op den Hoogensteenweg, te 's Bosch, zijn thans te bekomen eerste kwaliteit van de ROER, SMEE- en KAGCHELKOLEN, alsmede vette en magere BROU- WERSKOLEN, tot eenen civielen prijs.

ZEG HET VOORT.